



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Capitvlo Vticensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

auctoritate statuum apostolica ut Viterbiensis Ecclesia cum Tuscanensi, Centumcellensi, atque Blendanensi, pontificalem obtineret deinceps dignitatem. Nos autem, qui fidem & devotionem vestram ipsa praesentia corporali certius sumus experti, beneficium principale plenius interpretari volentes, illam Viterbiensi sedi erga Centumcellensem & Blendanensem diocesim honorificentiam confirmamus quam circa ipsas Tuscanensis sedes dinoscitur hactenus habuisse, cui Viterbiensis Ecclesia specialiter est unita. Statu tamen illarum sedium, Centumcellensis videlicet & Blendanensis, in suo jure manente. Nulli ergo &c. hanc paginam nostrae interpretationis & confirmationis &c. Si quis autem &c. Datum Viterbij IV. Idus Octobris, anno decimo.

CAPITULO VITERBIENSIS.

EX litteris venerabilis fratris nostri Archiepiscopi & dilectorum filiorum Decani Arelatensis & Vestararij Nemausensis accepimus quod cum olim causam quae inter dilectum filium magistrum Petrum Marcum scriptorem nostrum & vos super Ecclesia sancti Iohannis de Balneolis vertebatur, ipsis duxerimus committendam, iidem partes ad suam praesentiam citaverunt, & auditis utriusque partis allegationibus & plenius intellectis, testes receperunt productos, & quia ipsi causa finem imponere noluerunt, eandem ad nos remiserunt sufficienter instructam, attestaciones receptas suo sigillo signatas nobis fideliter transmittentes. Nos igitur auditis utriusque partis rationibus, & praedictis attestacionibus diligenter inspectis, vos ab impetitione ipsius magistri Petri super dicta Ecclesia praesentium auctoritate duximus absolvendos, ipsi super eadem silentium imponentes. Datum Corneti VIII. Kal. Novembris, anno decimo.

UNIVERSIS COMITIBVS ET Baronibus per regnum Sicilia constitutis.

SI nec divinam nec regiam metueritis offensam, si nec noxam infidelitatis nec notam infamiae timeretis, deberetis saltem aut rerum dispendium aut corporum periculum formidare; ut hoc pavore perculli karissimo in Christo filio nostro Friderico illustri Regi Sicilia in supremo necessitatis articulo constituto debitum curaretis & necessarium auxilium impertiri. Certè cum eum alienorum violentia

derinebat, qualiscumque vos probabilitas excusabat. Sed cum ipsum suorum custodiat diligentia, quos ei pia genitrix deputavit, nulla vos potest ratio excusare ne opportunum sibi debeatis obsequium exhibere. Ut quid non improvidi praevideris quod si vel per inimicorum incursum vel insidias proditorum aut perdiderit vitam aut regnum amiserit, novissima vestra sient pejora prioribus, cum illi procul dubio regnum sint invasuri qui nec perennis parcent nec rebus, simul in unum omnibus confiscatis; sicut jam estis experti, utinam non oblit. Sera quidem erit & inutilis poenitentia cum calamitas irruerit improvisa. Vnde cum adhuc tempus habetis, provideatis vobis ab ira ventura. Ipse quidem Rex vester per nuntios & apices suos miserabilem nobis querimoniam deposuit, intimando quod licet Comitibus, Baronibus, & civibus regni sui saepe dederit in praecipis ut sibi necessitates multiplices patienti succurrere festinarent, ipsi, more aspidis surdae obturantis penitus aures suas ut vocem non exaudiat incantantis, in nullo sibi dignati sunt subvenire, singulis quae sua sunt procurantibus, & nullum ad ipsum habentibus ex fidelitate vel pietate respectum. Vnde cum spiritualis & materialis gladius mutuo se debeant adjuvare, juxta quod legitur *Ecce gladij duo hic*, idem Rex nobis humiliter supplicavit ut eos qui terrenam non metuunt potestatem per censuram ecclesiasticam cogere ad exhibendum sibi subsidium opportunum. Nos igitur & petitionem & conquestionem ipsius justissimam cognoscentes, devotionem vestram monemus & exhortamur in Domino, per apostolica scripta praecipiendo mandantes quatenus eidem Regi, etsi non quantum deberis, quantum tamen potestis, festinatum curetis subsidium exhibere in victualibus, armis, navibus, & personis, aliisque sibi multipliciter necessariis, ut vestro & aliorum fidelium suorum suffultus auxilio, imminentibus cladibus finem imponat, & regnum suum in tranquilla prosperitate gubernet. Alioquin, cum & commonitionem & comminationem duxerimus praemittendam, in rebelles & contumaces officij nostri debitum exequemur, gravius forsitan quam extiment super eos oppressionis pondus & percussione gladium inducentes, cum acutus morbus acuta indigeat medicina. Eos autem qui obedire nobis & Regi subvenire curaverint gra-

Epist. 140.
Ecclesia de
Balneolis ab
Iohanne Petro
Mato.

Epist. 141.
Vt Regi Sici-
liae sine adju-
mento.